

כפית הכסף. סיפור חסידי.

פעם, לפני הרבה שנים, חי בעיר קטנה אחת איש עני.
הוא גר בבית קטן, עם אישה ובת. לאיש העני היה שכן עשיר.
יום אחד הוא אמר לשכן העשיר: "הבת שלי רוצה להתחתן.
בחור מהעיר הגדולה צריך לבוא מחר לפגוש את הבת שלי.
אנחנו עושים מרק לארוחת הצהריים, ואני רוצה לתת לו לאכול
את המרק בכף יפה. אולי אתה יכול לתת לי כף כסף אחת?"
השכן העשיר חשב הרבה, ובסוף אמר: "בסדר. אני
יכול לתת לך כף כסף אחת, אבל רק ליום אחד."
אחרי יום בא האיש העני אל השכן העשיר ואמר לו:
"הבת שלי לא אוהבת את הבחור הזה."
אמר השכן: "ואיפה כף הכסף שלי?"
אמר לו האיש העני: "הינה כף הכסף שלך, והינה גם כפית כסף.
הכף שלך ילדה בלילה בת – כפית. אני חושב שהכפית צריכה
להיות שלך, כי היא הבת של הכף שלך."
האיש העשיר שמח מאוד, ולא שאל הרבה שאלות.
אחרי שבוע בא האיש העני שוב אל האיש העשיר ואמר לו:
"היום בא בחור אחר לפגוש את הבת שלי. אני רוצה מאוד לתת
לו לאכול את המרק בכף יפה. אתה יכול לתת לי כף כסף גם

היום?"

האיש העשיר לא חשב הרבה, ואמר: "אין בעיה.

אני מסכים. אתה יכול לקחת כף כסף."

אחרי יום בא האיש העני לשכן העשיר, ונתן לו כף כסף ושתי כפיות כסף.

הוא אמר: "אני עצוב, כי הבת שלי לא אהבה גם את הבחור הזה.

אבל אתה צריך לשמוח: הכף שלך ילדה בלילה שתי בנות.

הכפיות האלה שלך, כי הן הבנות של הכף שלך."

האיש העשיר שמח מאוד.

אחרי חודש בא האיש העני לאיש העשיר ואמר לו:

"גם מחר צריך לבוא בחור נחמד מהעיר הגדולה לפגוש

את הבת שלי."

אמר האיש העשיר: "מצוין! אני שמח לשמוע! ואתה בטח

רוצה לתת לו לאכול מרק בכף כסף, נכון?

אין בעיה! אתה יכול לקחת אפילו שתי כפות!"

אמר האיש העני: "לא, תודה. אני צריך רק כף אחת. אבל, אני

חושב שהבת שלי כבר רוצה מאוד להתחתן. אני גם חושב

שהבחור הזה נחמד מאוד. אני רוצה לעשות ארוחה מיוחדת.

אולי אני יכול לקחת גם את פמוטי הכסף שלך?"

האיש העשיר חשב ואמר:

"פמוטי הכסף שלי עתיקים ויקרים מאוד, אבל אתה

יכול לקחת אותם (= את הפמוטים).

אני בטוח שאתה יכול לשמור על הפמוטים, ואני לא דואג.

האיש העני לקח את הכף ואת פמוטי הכסף, והלך.

אחרי יום חזר האיש העני אל השכן, ואמר: "הבת שלי לא

אוהבת גם את הבחור הזה. אני כבר לא יודע מה לעשות..."

האיש העשיר אמר: "ואיפה כף הכסף שלי?"

האיש העני נתן לו את כף הכסף, וענה:

"אני מצטער, אבל הכף שלך לא ילדה בת אתמול."

שאל השכן העשיר: "ואיפה הפמוטים שלי?"

"הפמוטים מתו", ענה האיש העני.

"איך זה יכול להיות?!", כעס השכן, "פמוטים לא יכולים

למות!"

"אם כפות יכולות ללדת, למה פמוטים לא יכולים למות?"